

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

Projekt:

Inovace oboru Mechatronik pro Zlínský kraj Registrační číslo: CZ.1.07/1.1.08/03.0009

Slovesa

Stavba slovesa:

Sloveso může být bez předpony, s předponou odlučitelnou, či neodlučitelnou, nebo částečně odlučitelnou.

Předpony neodlučitelné:

- stojí vždy společně se slovesem, nikdy se od základního tvaru neoddělují

Patří sem - be-, ge-, emp-, ent-, ver-, zer-, miss-, er-.

Např.:

besuchen - navštívit	gefallen - líbit se	empfehlen - doporučit	entschädigen - odškodnit
verarbeiten - zpracovat	zerschlagen - rozbít	misslingen - nepodařit se	erzählen - vyprávět

Předpony odlučitelné:

U časovaného slovesa stojí odlučitelné předpony na konci věty a tvoříme-li přičestí minulé, vkládáme předponu ge- mezi odlučitelnou předponu a slovesný kmen.

Např.: auf + ge + macht = aufgemacht

Pouze ve větě vedlejší nebo stojí-li sloveso ve tvaru infinitivu na konci věty, zůstávají předpony spojeny se slovesným tvarem. Patří sem například předpony auf-, an-, nach-, zu-, aus-, bei-, mit-.

Např.:

aufmachen - otevřít	ankommen - přijít	nachkochen - dovařit	zunehmen - přibírat
---------------------	-------------------	----------------------	---------------------

Soll ich das Fenster aufmachen? - Mám otevřít
Ich mache das Fenster auf. - Otevřu okno.
okno?

Předpony částečně odlučitelné a částečně neodlučitelné:

Může být jedna předpona u téhož slovesa jednou odlučitelná a jednou neodlučitelná. Rozdíl je ve významu - odlučitelná je většinou předpona u významu původního a neodlučitelná u přeneseného významu.

Patří sem předpony durch-, hinter-, wider-, über-, um-, unter-, wieder-.

Např.: Der Fährmann hat alles übergesetzt. - Převozník převezl vše.

Der Schüler übersetzt den Satz. - Žák překládá větu.

Příklady časování sloves:

haben

- 1. osoba**
- 2. osoba**
- 3. osoba**

Číslo jednotné

ich habe
du hast
er, sie, es hat

Číslo množné

wir haben
ihr habt
sie, Sie haben

malen

- 1. osoba**
- 2. osoba**
- 3. osoba**

Číslo jednotné

ich male
du malst
er, sie, es malt

Číslo množné

wir malen
ihr malt
sie, Sie malen

fahren

- 1. osoba**
- 2. osoba**
- 3. osoba**

Číslo jednotné

ich fahre
du fährst
er, sie, es fährt

Číslo množné

wir fahren
ihr fahrt
sie, Sie fahren

einkaufen

- 1. osoba**
- 2. osoba**
- 3. osoba**

Číslo jednotné

ich kaufe ein
du kaufst ein
er, sie, es kauft ein

Číslo množné

wir kaufen ein
ihr kauft ein
sie, Sie kaufen ein

Některá slovesa mají při časování odlišné tvary nebo se mění kmenová samohláska, či se přidává přehláska (nepravidelná a silná slovesa) - viz. dále.

Infinitiv a druhy:

a) způsobová

Tato slovesa stojí ve větě většinou s významovým slovesem, které je v infinitivním tvaru na konci věty (např.: Ich muss lernen.) Mají nepravidelné časování.

dürfen smět
können umět, moci
mögen chtít, mít rád
müssen muset
sollen mít povinnost
wollen chtít

Časování způsobových sloves:

dürfen können mögen müssen sollen wollen

Jednotné číslo

ich	darf	kann	möchte (mag)	muss	soll	will
du	darfst	kannst	möchtest (magst)	musst	sollst	willst
er, sie, es	darf	kann	möchte (mag)	muss	soll	will

Množné číslo, vykání

wir	dürfen	können	möchten (mögen)	müssen	sollen	wollen
ihr	dürft	könnt	möchtet (mögt)	müsst	sollt	wollt
sie, Sie	dürfen	können	möchten (mögen)	müssen	sollen	wollen

Sloveso mögen se pro užití ve významu „chtěl by“ užívá ve tvaru podmiňovacího způsobu (Konjunktiv 2). Tvary „ich mag“ atd. nesou význam „mít rád“.

Např.:

Ich mag Deutsch. - Mám rád němčinu.

Ich möchte deutsch lernen. - Chtěl bych se učit německy.

Časování slovesa wissen (vědět):

Jednotné číslo

ich	weiß
du	weißt
er, sie, es	weiß

Množné číslo, vykání

wir	wissen
ihr	wisst
sie, Sie	wissen

b) plnovýznamová

- slovesa nesoucí děj (např.: arbeiten, machen, tanzen)

c) pomocná

- slovesa, která se podílejí na tvoření některých slovesných tvarů (sein, haben, werden)

Např.: Ich habe gelernt. - Učil jsem se.

- tato slovesa mohou nést ovšem i děj (haben - mít, sein - být, werden - stát se)

Jiné členění:

- slabá (pravidelná) slovesa - mají koncovky - -e, -(e)st, -(e)t, -en, -(e)t, -en

Časování i tvorba časů probíhají podle stejného modelu. Do této skupiny patří velká většina sloves v němčině (např.: suchen - hledat, machen - dělat, spielen - hrát).

- silná (nepravidelná) slovesa

Časování a tvorba časů se u jednotlivých sloves liší. Těchto sloves je menšina (např.: schreiben - psát, leiden - trpět, singen - zpívat).

Slovesný způsob:

a) oznamovací (Der Indikativ)

- běžný způsob, používaný ve všech textech; vyjadřuje věcné zjištění, konstatování (např.: Er war gestern zu Hause. - Byl včera doma.)

b) rozkazovací způsob (Der Imperativ)

- vynechává se osoba ve 2. osobách

- tvoří se v 2. osobě čísla jednotného, je možno přidat koncovku -e (např.: arbeiten - Arbeite! (Pracuj!))

- v 1. osobě čísla množného zůstává osoba a jen se obrátí slovosled (např.: schreiben - Schreiben wir! (Píšme!))

- ve 2. osobě čísla množného tvoříme rozkaz z tvaru oznamovacího způsobu vynecháním osobního zájmena (např.: suchen - Sucht! (Hleďte!))

- vykání - používáme stejně jak oznamovací formu při vykání; pouze změna slovosledu u slovesného tvaru (např.: sich setzen - Setzen Sie sich! (Posaďte se!))

c) podmiňovací (Konjunktiv 2)

- používá se k popisu ireálního a potencionálního děje; tvoříme ho z tvarů préterita a plusquamperfekta

Pro podmínku v přítomnosti používáme konjunktiv préterita, který je tvořen u pravidelných sloves pomocí würde a jeho tvarů a infinitivu. U nepravidelných sloves dochází ke změně kmenové samohlásky, ale dnes se většinou používá opisný tvar würde + infinitiv.

Např.:

Ich würde suchen. - Hledal bych.

Wir würden suchen. - Hledali bychom.

Du würdest suchen. - Hledal bys.

Ihr würdet suchen. - Hledali byste.

Er würde suchen. - Hledal by.

Sie würden suchen. - Hledali by.

Nepravidelně tvoříme konjunktiv II. u haben, sein a werden. Konjunktiv II. způsobových sloves tvoříme z tvaru préterita přehláskou.

haben

sein

werden

Ich hätte ... (Měl bych ...)

Ich wäre ... (Byl bych ...)

Ich würde ... (Stal bych se ...)

Du hättest ... (Měl bys ...)

Du wärest ... (Byl bys ...)

Du würdest ... (Stal by ses ...)

Např.:

Wenn ich gesund wäre, würde ich heute in die Schule gehen.

Kdybych byl zdravý, šel bych dnes do školy.

Wenn ich Zeit hätte, würde ich dir helfen.

Kdybych měl čas, pomohl bych ti.

Pro podmínku v minulosti používáme konjunktiv plusquamperfekta. Tvoříme ho z tvaru oznamovacího způsobu plusquamperfekta přehláskou pomocného slovesa.

Z ich hatte gesucht pak vzniká ich hätte gesucht.

Např.: Ich hätte gemacht. - Byl bych dělal.

Konjunktiv préterita sloves „habe“, „sein“, „werden“, „wissen“ a způsobových sloves:

ich	hätte	wäre	würde
	<i>měl bych</i>	<i>byl bych</i>	<i>... bych</i>
du	hättest	wärest	würdest
er/sie	hätte	wäre	würde
wir	hätten	wären	würden
ihr	hättet	wäret	würdet
sie/Sie	hätten	wären	würden

ich	dürfte	könnte	müsste	wollte	sollte	wüsste
	<i>směl bych</i>	<i>mohl bych</i>	<i>musel bych</i>	<i>chtěl bych</i>	<i>měl bych</i>	<i>věděl bych</i>
du	dürftest	könntest	müsstest	wolltest	solltest	wüsstest
er/sie	dürfte	könnte	müsste	wollte	sollte	wüsste
wir	dürften	könnten	müssten	wollten	sollten	wüssten
ihr	dürftet	könntet	müsstet	wolltet	solltet	wüsstet
sie/Sie	dürften	könnten	müssten	wollten	sollten	wüssten

Chtěla nás navštívit.

Sie wollte uns besuchen

Chtěla by nás navštívit.

Sie würde uns gern besuchen.

Sie möchte uns besuchen.

Pro jednoznačné vyjádření podmiňovacího způsobu nahrazujeme konjunktiv préterita slovesa „wollen“ konjunktivem s „würde“ nebo tvary slovesa „möchten“.

Sie sollte uns helfen.

Měla nám pomoci.

!

Měla by nám pomoci.

U slovesa „sollen“ poznáme pouze ze souvislostí, zda jde o podmiňovací způsob.

Časy a časový posun:

a) budoucí - futurum 2 (Futur 2)

- málo užívaný čas

- tvoří se pomocí werden + infinitiv minulý

Např.: Er wird gehabt habe. - Bude mít.

Er wird gewesen / geworden sein. – Bude / stane se.

b) budoucí - futurum 1 (Futur 1)

- popis uceleného děje v budoucnosti, také když chceme něco zdůraznit; ale budoucí čas můžeme vyjádřit přítomným časem a příslušnou předložkou (např.: za týden - in zwei Woche)

- budoucí čas se tvoří z pomocného slovesa werden + infinitiv slovesa

Např.: Wir werden suchen. - Budeme hledat.

c) přítomný - präsens (Präsens)

- popisuje děj, který se odehrává v přítomnosti (např.: Ich warte auf Hans. - Čekám na Honzu.), nebo v budoucnosti (např.: Im Mai fahre ich nach München. - V květnu jedu do Mnichova.)

d) minulý - préteritum (Präteritum)

- vyjadřuje děj minulý, který již proběhl a je uzavřen. Používáme ho především při vyprávění

- pomocná slovesa

Infinitiv:	3. osoba čísla jednotného:
haben	hatte
sein	war
werden	wurde

- pravidelná slovesa

Ke kmeni se připojí koncovka -te(n, t).

Např.:

<u>suchen</u>	Číslo jednotné	Číslo množné
1. osoba	ich suchte	wir suchten
2. osoba	du suchtest	ihr suchtet
3. osoba	er, sie, es suchte	sie, Sie suchten

- nepravidelná slovesa

Přijímají koncovky, ale hlavně mění kmenovou samohlásku.

Např.:

<u>schreiben</u>	Číslo jednotné	Číslo množné
1. osoba	ich schrieb	wir schrieben
2. osoba	du schriebst	ihr schrieht
3. osoba	er, sie, es schrieb	sie, Sie schrieben

- způsobová slovesa a sloveso wissen

Dochází ke změně koncovky - -te (např.: durfte, musste, mochte, sollte, wusste, wollte)

Např.:

<u>müssen</u>	Číslo jednotné	Číslo množné
1. osoba	ich musste	wir mussten
2. osoba	du musstest	ihr musstet
3. osoba	er, sie, es musste	sie, Sie mussten

e) minulý - perfektum (Perfektum)

- čas, který je používán obvykle k popisu děje v minulosti

Tvoříme ho pomocí pomocných sloves sein nebo haben + příčestí minulé.

Např.: Ich habe den Brief geschrieben. - Napsal jsem dopis.

- **pravidelná slovesa** mají předponu ge- a příponou -(e)t (např.: machen - gemacht)

- **nepravidelná slovesa** mají předponu ge- + koncovku -en; dochází většinou ke změně samohlásky (např.: schreiben - geschrieben)

- **způsobová slovesa**

Tento čas se u způsobových sloves používá okrajově. Většinou se používá u způsobových sloves préteritum. Ale jinak se tvoří přidáním haben + ge-.

Ovšem u sloves, která mají neodlučitelnou předponu, se "ge-" nedává; pokud sloveso má odlučitelnou předponu, vkládá se ge- mezi tuto předponu a kořen slovesa.

Sloveso "lassen" v perfektu

Je-li ve větě vedle "lassen" ještě další významové sloveso, zůstává sloveso "lassen" v infinitivu.

Např.: Sie hat sich nichts sagen lassen. - Nenechala si nic říct.

f) minulý - plusquamperfektum (Plusquamperfektum)

- čas předminulý, děj který probíhal v minulosti a probíhal ještě jiný děj, ale ne zároveň (např.: probudil jsem se, vstal jsem)

- když oba děje skončili v minulosti, použijeme plusquamperfektum a préteritum

- když jeden děj přesahuje do přítomnosti, tak použijeme présenz + perfektum

Plusquamperfektum se tvoří z pomocného slovesa haben nebo sein v préteritu + přičestí minulé.

U sloves sein, haben a werden se převážně používá préteritum.

Např.: Ich hatte gekauft. - Koupil jsem.

Ich war gekommen. - Přišel jsem.

Časová souslednost

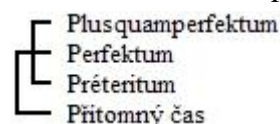
a) oba děje probíhají současně, mají stejný začátek nebo konec - zde používáme shodné časy

Např.: Während er schlief, schrieben wir den Brief.

Zatímco spal, psali jsme ten dopis.

b) oba děje neprobíhají současně - dochází k souslednosti časů (v každé větě jiný čas)

Časová souslednost probíhá podle přesných pravidel:

- pokud jsou oba časy v minulosti, je děj, který probíhá jako první, v plusquamperfektu, následující v préteritu

Např.: Nachdem ich das Buch gekauft hatte, ging ich nach Hause.

Poté co jsem si koupila knihu, šla jsem domů.

- jsou-li oba časy v budoucnosti, je první děj v perfektu a druhý děj v čase přítomném

Např.: Nachdem er die Prüfung bestanden hat, feiert er lange.

Poté co tu zkoušku složí, bude dlouho slavit.

Spojky: als (když), sobald (jakmile), nachdem (poté co)

Slovesné vazby:

- slovesné vazby blíže specifikují, dávají trošku jiný význam
- některá slovesa se pojí i v němčině se stejnými předložkami

Např.: warten auf - čekat na

- jiné shodné nejsou

Např.: fragen nach - ptát se na co

- některá slovesa se pojí s několika předložkami

Např.:

sprechen über - mluvit o čem

sprechen mit - mluvit s

sprechen gegen - mluvit proti čemu

arbeiten für - pracovat pro někoho

arbeiten an - pracovat na něčem

arbeiten mit - pracovat s někým

Předložky, které jsou se 3. a 4. pádem, v této vazbě ztrácí význam a jsou jen s 1. pádem.

Např.: an je předložka se 3. a 4. pádem, ale ve spojení denken an - 4. pád

Příklady slovesných vazeb:

sich entschuldigen für 4. pád - omlouvat se za něco

sich entschuldigen bei 3. pád - omlouvat se někomu

bedanken für 4. pád - poděkovat za něco

- některé jsou ale i bez předložek

Např.:

anrufen + 4. pád

kennen lernen + 4. pád

abholen + 4. pád

Úkol č.1

1. Utvořte správný tvar sloves v přítomném čase. / Bilden Sie richtige Form der Verben in Präsens.

- Eva (laufen) zur Bushaltestelle.
(Fahren) du auch in die Stadt?
Warum (halten) der Bus nicht?
Er (treffen) sich mit Klara.
Klara (tragen) eine schwere Tasche.
Das Mädchen (vergessen) alles sehr schnell.
Er (helfen) mir bei der Übersetzung.
Mir (gefallen) die Hose nicht.
Warum (ausgeben) du so viel Geld?
(ansehen) ihr euch das neue Buch?

2. Bilden Sie das Präsens.

1. er buck, er befahl, er blies, er briet
2. ihr fuhr, ihr fielt, ihr halft, ihr warbt
3. sie schlug, sie sprach, sie warf, sie grub
4. wir empfahlen, wir erfuhren, wir traten, wir luden ein
5. es verdarb, es stach, es galt, es wuchs

3. Bilden Sie 3. Person Singular (Präsens).

- ausfallen, aufwallen, aufturn
beobachten, berauschen, beraten
dampfen, darbringen, da sein
gären, jammern, kitzeln

Řešení č.1

1. Utvořte správný tvar sloves v přítomném čase. / Bilden Sie richtige Form der Verben in Präsens.

- Eva **läuft** zur Bushaltestelle.
Fährst du auch in die Stadt?
Warum **hält** der Bus nicht?
Er **trifft** sich mit Klara.
Klara **trägt** eine schwere Tasche.
Das Mädchen **vergisst** alles sehr schnell.
Er **hilft** mir bei der Übersetzung.
Mir **gefällt** die Hose nicht.
Warum **gibst** du so viel Geld aus?
Seht ihr euch das neue Buch an?

2. Bilden Sie das Präsens.

1. er bäckt, er befiehlt, er bläst, er brät

2. ihr fahrt, ihr fallt, ihr helft, ihr werbt
3. sie schlägt, sie spricht, sie wirft, sie gräbt
4. wir empfehlen, wir erfahren, wir treten, wir laden ein
5. es verdirbt, es sticht, es gilt, es wächst

3. Bilden Sie 3. Person Singular (Präsens).

er fällt aus, er wallt auf, er tut auf
er beobachtet, er berauscht, er berät
er dampft, er bringt dar, er ist da
er gärt, er jammert, er kitzelt

Úkol č.2

1. Převeďte věty do préterita. / Bilden Sie das Präteritum.

Ich trinke Tee oder Kaffee, denke nach, lese Zeitungen.
Die Umgebung inspiriert mich jedenfalls.
Dann genieße ich meine Zeit so richtig.
Er mag dieses Café.
Ab und zu nehme ich auch unseren Hund mit.
Sie hängt Plakate, Fotos und Bilder auf.
Manchmal baue ich mein Rad einfach um.
Die meiste Zeit verbringen wir in der Garage.
Manche Leute finden das bestimmt komisch.
Es ist egal, welche Kleidung man trägt.

2. Napište v préteritu. / Verwenden Sie das Präteritum.

Der Computer hat seinen Siegeszug um die Welt angetreten.
Viele Menschen lehnen die Gentechnik jedoch ab.
Acht Jahre später reist er nach Spanien.
Die historisch wertvollen Münzen kommen in ein Museum.
Helmut hat mit den Freunden lange im Restaurant gesessen.
Jeder kann sich abholen, was er braucht.
Der Verein bietet auch Unterricht in Orgelspielen gratis an.
Ozon entsteht aus dem Sauerstoff der Luft durch Einwirkung der Sonnenstrahlen.
An den Grenzübergängen erledigt er alle Formalitäten.
Niemand bestreitet, dass die Touristen für diese Länder wichtig sind.

3. Napište v préteritu. / Verwenden Sie das Präteritum.

Der Computer hat seinen Siegeszug um die Welt angetreten.
Viele Menschen lehnen die Gentechnik jedoch ab.
Acht Jahre später reist er nach Spanien.
Die historisch wertvollen Münzen kommen in ein Museum.
Helmut hat mit den Freunden lange im Restaurant gesessen.
Jeder kann sich abholen, was er braucht.

Der Verein bietet auch Unterricht in Orgelspielen gratis an.
Ozon entsteht aus dem Sauerstoff der Luft durch Einwirkung der Sonnenstrahlen.
An den Grenzübergängen erledigt er alle Formalitäten.
Niemand bestreitet, dass die Touristen für diese Länder wichtig sind.

Řešení č.2

1. Převeďte věty do *préterita*. / Bilden Sie das *Präteritum*.

Ich trank Tee oder Kaffee, dachte nach, las Zeitungen.
Die Umgebung inspirierte mich jedenfalls.
Dann genoss ich meine Zeit so richtig.
Er mochte dieses Café.
Ab und zu nahm ich auch unseren Hund mit.
Sie hängte Plakate, Fotos und Bilder auf.
Manchmal baute ich mein Rad einfach um.
Die meiste Zeit verbrachten wir in der Garage.
Manche Leute fanden das bestimmt komisch.
Es war egal, welche Kleidung man trug.

2. Napište v *préteritu*. / Verwenden Sie das *Präteritum*.

Der Computer hat seinen Siegeszug um die Welt angetreten.
Viele Menschen lehnen die Gentechnik jedoch ab.
Acht Jahre später reist er nach Spanien.
Die historisch wertvollen Münzen kommen in ein Museum.
Helmut hat mit den Freunden lange im Restaurant gesessen.
Jeder kann sich abholen, was er braucht.
Der Verein bietet auch Unterricht in Orgelspielen gratis an.
Ozon entsteht aus dem Sauerstoff der Luft durch Einwirkung der Sonnenstrahlen.
An den Grenzübergängen erledigt er alle Formalitäten.
Niemand bestreitet, dass die Touristen für diese Länder wichtig sind.

3. Napište v *préteritu*. / Verwenden Sie das *Präteritum*.

Der Computer trat seinen Siegeszug um die Welt an.
Viele Menschen lehnten die Gentechnik jedoch ab.
Acht Jahre später reiste er nach Spanien.
Die historisch wertvollen Münzen kamen in ein Museum.
Helmut saß mit den Freunden lange im Restaurant.
Jeder konnte sich abholen, was er brauchte.
Der Verein bot auch Unterricht in Orgelspielen gratis an.
Ozon entstand aus dem Sauerstoff der Luft durch Einwirkung der Sonnenstrahlen.
An den Grenzübergängen erledigte er alle Formalitäten.
Niemand bestritt, dass die Touristen für diese Länder wichtig waren.

Úkol č.3

1. Nahrad'te konjunktivní tvary oznamovacím způsobem. / Bilden Sie den Indikativ.

1. Er sagt, er sei froh.
2. Sie sagt, sie habe hier die Schule besucht.
3. Sie meinen, man solle hier weitere Arbeitsmöglichkeiten schaffen.
4. Er behauptet, der Hass habe in den Menschen vieles zerstört.
5. Sie sagen, sie hätten mehr Freude an der Schule.

2. Vytvořte konjunktiv plusquamperfekta. / Bilden Sie den Konjunktiv Plpf.

1. sich bestimmt damit abfinden – du
2. den Mut dazu verlieren – er
3. die Wohnung hübsch einrichten – ich
4. mit den Freunden ausgehen – wir
5. die moderne Musik begreifen – er und sie
6. an der Fete teilnehmen – wir
7. nicht laut sprechen – ihr
8. auf ihren Wunsch ankommen – es
9. ratlos sein – er
10. über die Kinder mehr nachdenken - Sie

Řešení č. 3

1. Nahrad'te konjunktivní tvary oznamovacím způsobem. / Bilden Sie den Indikativ.

1. Er ist froh.
2. Sie hat hier die Schule besucht.
3. Man soll hier weitere Arbeitsmöglichkeiten schaffen.
4. Der Hass hat in den Menschen vieles zerstört.
5. Sie haben mehr Freude an der Schule.

2. Vytvořte konjunktiv plusquamperfekta. / Bilden Sie den Konjunktiv Plpf.

1. Du hättest dich bestimmt damit abgefunden.
2. Er hätte den Mut dazu verloren.
3. Ich hätte die Wohnung hübsch eingerichtet.
4. Wir wären mit den Freunden ausgegangen.
5. Er und sie hätten die moderne Musik begriffen.
6. Wir hätten an der Fete teilgenommen.
7. Ihr hättet nicht laut gesprochen.
8. Es wäre auf ihren Wunsch angekommen.
9. Er wäre ratlos gewesen.
10. Sie hätten über die Kinder mehr nachgedacht.

Úkol č. 4

1. Vytvořte perfektum./ Bilden Sie das Perfekt.

1. Sie setzt das Kind in den Kinderwagen.
2. Der Baum fällt zu Boden.
3. Das Buch liegt auf dem Tisch.
4. Er verschwendet sein Geld.
5. Die Sonne sinkt am Horizont.
6. Wir schaffen es doch.
7. Er bewegt sie zu dieser Entscheidung.
8. Das Mädchen erschrickt vor der Schlange.
9. Er löscht das Licht.
10. Sie hängt die Wäsche auf die Leine.

2. Převeďte do minulosti (perfektum). / Bilden Sie das Perfekt.

1. Ich lege das Besteck neben den Teller.
2. Petr liegt im Bett. Er ist krank.
3. Mein neues Auto steht vor dem Hochhaus.
4. Meine Freunde sitzen ganzen Tag im Restaurant.
5. Die Mutter setzt das kleine Kind an den Tisch.
6. Wir hängen die Landkarte an die Wand.
7. Der Schlüssel steckt nicht im Schloss.
8. Wir stellen diese interessanten Bücher in den Schrank.
9. Sein alter Mantel hängt immer am Haken im Flur.
10. Im Theater setze ich mich neben sie.

3. *Co jste dělali před odjezdem? Použijte perfektum. / Was haben Sie vor der Abreise alles gemacht? Verwenden Sie das Perfekt.*

1. Gepäckversicherung abschließen
2. Reisepass verlängern lassen
3. Visum beantragen
4. Geld wechseln
5. Flugkarten besorgen
6. Wäsche waschen
7. Fluggepäck wiegen
8. Blumen begießen
9. Fenster zumachen
10. Nachbarn Schlüssel geben

4. Vytvořte perfektum. / Bilden Sie das Perfekt.

1. Sie verletzte sich zum Glück nicht.
2. Monika verbrachte die Ferien in Frankreich.
3. So sprach der Richter, und dabei blieb es.
4. Wann geschah der Unfall?
5. Wie schnell fuhr der Wagen?

6. Der Wagen bog scharf nach links ab.
7. Er wollte es unbedingt fangen.
8. Der Ball ging am Tormann Walter vorbei ins Netz.
9. Er notierte sich, was ihm einfiel.
10. Als sie ankamen, waren schon einige Mädchen und Burschen anwesend.

Řešení č. 4

1. *Vytvořte perfektum. / Bilden Sie das Perfekt.*

1. Sie hat das Kind in den Kinderwagen gesetzt.
2. Der Baum ist zu Boden gefallen.
3. Das Buch hat auf dem Tisch gelegen.
4. Er hat sein Geld verschwendet.
5. Die Sonne ist am Horizont gesunken.
6. Wir haben es doch geschafft.
7. Er hat sie zu dieser Entscheidung bewogen.
8. Das Mädchen ist vor der Eidechse erschrocken.
9. Er hat das Licht gelöscht.
10. Sie hat die Wäsche auf die Leine gehängt.

2. *Převeďte do minulosti (perfektum). / Bilden Sie das Perfekt.*

1. Ich habe das Besteck neben den Teller gelegt.
2. Petr hat im Bett gelegen. Er ist krank gewesen.
3. Mein neues Auto hat vor dem Hochhaus gestanden.
4. Meine Freunde haben ganzen Tag im Restaurant gesessen.
5. Die Mutter hat das kleine Kind an den Tisch gesetzt.
6. Wir haben die Landkarte an die Wand gehängt.
7. Der Schlüssel hat nicht im Schloss gesteckt.
8. Wir haben diese interessanten Bücher in den Schrank gestellt.
9. Sein alter Mantel hat immer am Haken im Flur gehangen.
10. Im Theater habe ich mich neben sie gesetzt.

3. *Co jste dělali před odjezdem? Použijte perfektum. / Was haben Sie vor der Abreise alles gemacht? Verwenden Sie das Perfekt.*

1. Ich habe Gepäckversicherung abgeschlossen.
2. Ich habe Reisepass verlängern lassen.
3. Ich habe Visum beantragt.
4. Ich habe Geld gewechselt.
5. Ich habe Flugkarten besorgt.
6. Ich habe Wäsche gewaschen.
7. Ich habe Fluggepäck gewogen.
8. Ich habe Blumen begossen.
9. Ich habe Fenster zugemacht.
10. Ich habe Nachbarn Schlüssel gegeben.

4. Vytvořte perfektum./ Bilden Sie das Perfekt.

1. Sie hat sich zum Glück nicht verletzt.
2. Monika hat die Ferien in Frankreich verbracht.
3. So hat der Richter gesprochen, und dabei ist es geblieben.
4. Wann ist der Unfall geschehen?
5. Wie schnell ist der Wagen gefahren?
6. Der Wagen ist scharf nach links abgebogen.
7. Er hat es unbedingt fangen wollen.
8. Der Ball ist am Tormann Walter vorbei ins Netz gegangen.
9. Er hat sich notiert, was ihm eingefallen ist.
10. Als sie angekommen sind, sind schon einige Mädchen und Burschen anwesend gewesen.